

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2636/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Привредни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 791/20 од 01.09.2020. године, у седници одржаној 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 791/20 од 01.09.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 791/20 од 01.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу Прр 2725/19 од 03.03.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име новчаног обештећења за неимовинску штету коју је тужилац претрпео због повреде права на суђење у разумном року по решењу Привредног суда у Крагујевцу од 01.08.2019. године, исплати износ од 900 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате, који ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, почев од 03.03.2020. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате, док се вишак тужбеног захтева тужиоца од досуђеног износа новчаног обештећења, па до траженог износа, одбија као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да исплати 30.000,00 динара, на име трошкова насталих пред Привредним судом у Крагујевцу насталих ангажовањем адвоката ради састава приговора ради убрзања поступка, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 42.540,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 791/20 од 01.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због, погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Тужиоцу је нижестепеним пресудама досуђена накнада штете због повреде права на суђење у разумном року, чија висина зависи од околности сваког конкретног случаја, па у том смислу нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 23.12.2019. године, а вредност предмета спора означена у уводу првостепене пресуде је 236.000,00 динара.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић